

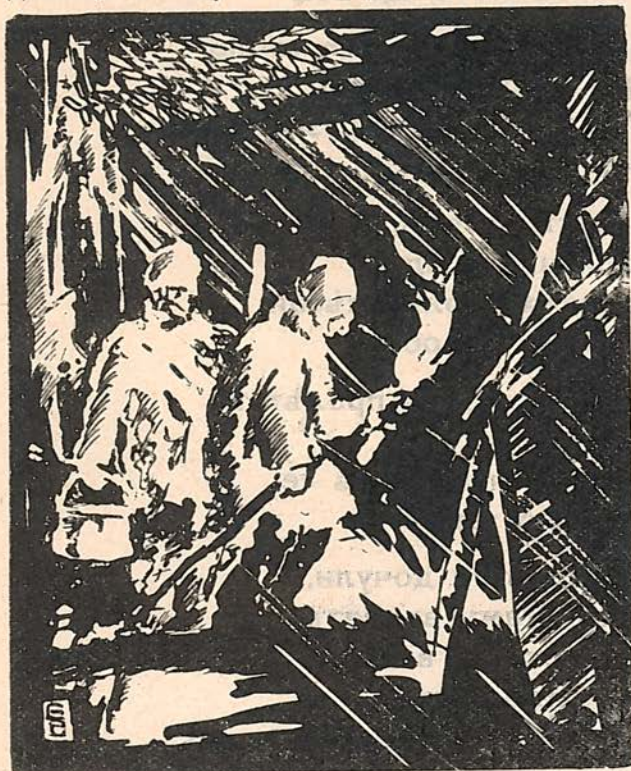


БАЛКАНСКО ЧЕДО

V

Дълга, безкрайна нощ

Мина се така доста време и сякаш по нѣчия запо-
вѣдь дъждътъ изведнажъ спрѣ . . . Но като изъ неви-
дѣлица вѣтърътъ домъкна отъ нейде гжста мъгла . . .



Дѣдо Ангелъ
закара магарето
при говедата въ
говедарника, за
да не направи и
тая нощъ нѣкоя
пакость, или да
нагости нѣкоя
мечка. Като чух-
ме мечка, цѣ-
лото ни мжже-
ство избѣга и
ние се сгушихме
единъ до другъ
като пилци безъ
майка. Мълчех-
ме унесени въ
мисли, безъ да
проронимъ нито
дума.

Треперѣхме отъ
мокрота и студъ.
сгушени единъ

до другъ. Изведнажъ предъ вратата на колибата ни блѣсна
свѣтлина и тамъ застана съ грамадна главня въ ржка.
нашиятъ ангелъ - пазителъ, нашиятъ дѣдо Ангелъ. А задъ
него стоеше единъ отъ говедаритѣ съ пълно менче,
топло, току-що сварено краве млѣко! . . .

О, това бѣше рѣдко щастие за насъ! Следъ страхо-
тиитѣ отъ бурята и проливния дъждъ, следъ треперяне